

zapravlja denar, turisti lazijo po planinah, preprosto ljudstvo pa s skorjo kruha v žepu in s čevlji na rami hiti na gore in griče, da s svojim razvedrilom združi tudi božjo čast. Srečno pot, romarji! — Dva lista iz albuma, ki ga je poklonila združena hrvaška mladina sv. očetu, vidijo čitatelji na str. 376 in 377. Vsak zavod ima v albumu svojo stran s svojo risbo. Mi smo iz albuma vzeli le prva dva lista, ki izražata sv. očetu vdanost vesoljne hrvaške mladine v latinskem in hrvaškem jeziku. Naj beró tudi naši mladi Slovenci, kako navdušeni so za katoliško stvar njih bratje onkraj Sotle! — Za Kitajce se zanima Evropa vedno bolj, odkar so zadnji boji dali vevlastim povod, da so posegle z vojniško silo v to staro, trhlo državno telo. Najradikalnejši

in obrazov teh igralcev, da je njih dramatika samo — „variété“ in „tingl-tangl“.

František Sasinek. Dné 11. grudna prošlega leta je obhajal sedemdesetletnico svojega rojstva znameniti slovaški pisatelj F. V. Sasinek. Rojen je bil l. 1830. v Ogrski Skalici, vstopil kot šestnajstleten mladenič v kapucinski red in bil l. 1853. posvečen v duhovnika. Bogoslovцем svojega reda je predaval zgodovino in pastirstvo, l. 1863. je postal svetni duhovnik in profesor dogmatike v Baňski Bistrici, kjer je pomagal ustanoviti „Matico Slovaško“. Od l. 1884. živi v Pragi kot voditelj usmiljenih sestrá. Proučeval je temeljito slovanske starožitnosti. Pesmi in prozaične spise je priobčeval v

Kitajci obglavljajo morilca barona Kettellerja.

sovražniki Evropejcev, „bokserji“, so umorili nemškega poslanika barona Kettellerja, in Nemčija je zahtevala zadoščenje. Pri tem je seveda iskala le bolj povoda, da si vzame kos kitajske zemlje. Morilci Kettellerjevi so morali dati „rusó glavo“. Podobna na str. 382. nam kaže, kako se na Kitajskem obglavljajo hudodelci. Straža, ki stoji okoli, je sestavljena iz vojakov raznih evropskih velesil. — Kitajski igralci str. 384. pa nam kažejo, kak umetniški ukus imajo prebivavci „nebeškega kraljestva“. V liriki so Kitajci še precej napredovali. Njih najboljša pesnika sta Tufu in Lithaipe. Tudi roman ima marsikaj zanimivega, dasi Kitajci radi v povestih najbolj umazane stvari slikajo v najživejših barvah. V dramatik pa se prav nič ne moremo sprijazniti z njihovim ukusom. Saj se vidi že iz oblek

„Katolíckých Novinách“, v „Vlasti“, v „Prijatelju školy a literatury“ in v „Slovesnosti.“ Na prošnje ogrskega primasa je sestavil ljudsko pesmarico „Spevnik pro lud“ in tudi „Spěvníček pro mladež“, ki pa še ni izdan. L. 1858. je napisal „Fabiolo“, latinsko slovnico, računico, pozneje „Dějiny dříevných národov na uzemí terajšíeho Uhorska“ in „Dějiny počiatkov terajšíeho Uhorska“. Za slovaško „Matico“ je priredil „Veliký slovensko-německo-maďarský slovník“, za društvo sv. Vojteha pa „Životopisy Svätých a Svätic Božích“. Tudi v časopisih drugih jezikov je priobčeval svoje spise. Sasinek je sin ogrskega Slovaka, in je kot izgnanec iz domovine prisiljen, da živi daleč od svojega doma. Vkljub visoki starosti je še krepak in delaven.